

Ölüm fitnesi ve sâir fitneler

Bandırma/Edincik'ten Ali Karakaş: “Hadislerde geçen ölüm fitnesi ne demektir?”

Peygamber Efendimiz'in (asm) teşehhüdden sonra okuduğu ve ölüm fitnesi de dâhil bazı fitnelerden Allah'a sığındığı duâsı şöyledir:

“Allahümme innî eûzu bike min azâbi cehennem ve eûzu bike min azâbi'l-kabri ve eûzu bike min fitneti'd-deccâl ve eûzu bike min fitneti'l-mahyâ ve'l-memât.”

Manası: “Allahım, ben cehennem azabından Sana sığınırım. Kabir azabından Sana sığınırım. Deccal fitnesinden Sana sığınırım, hayat fitnesinden ve ölüm fitnesinden Sana sığınırım.” 1

Keza Peygamber Efendimiz (asm) bir başka duâsında başka fitnelerle birlikte yine ölüm fitnesinden Allah'a sığınıyor. Buyuruyor ki: “Allah'ım! Aczden, tembellikten, korkaklıktan, düşkünlük derecesine varan ihtiyarlıktan, cimrilikten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Hayat ve ölüm fitnesinden sana sığınırım.” 2

Öncelikle şunu ifade edelim ki, Peygamber Efendimiz (asm) bu fitnelerin hepsinden korunmuştur. Fakat o (asm) böyle duâlarla ümmetine örnek olmuştur.

Çünkü ümmeti fitnelerle imtihandadır.

Onun bu ve buna benzer duâları ümmetine racidir, ümmeti namınadır, ümmetine hüsn-ü misal olması içindir.

Ümmetinin yapmasını istediği duâlardır.

Çünkü ümmetinin başı fitnelerle dardadır, derttedir.

Bundandır ki Bediüzzaman, namaz tesbihatının ve münacatının önemli bir bölümünü fitnelerden Allah'a sığınmaya tahsis etmiştir:

“Nefis ve şeytanın şerrinden ve kabir azabından ve Cehennem ateşinden muhafaza eyle ve Cennetü'l-Firdevs'te mes'ud kıl! Âmîn, Âmîn.”

Çünkü ahir zaman, geçmiş bütün asırların fitneler toplamının tamamını ümmete kusan bir felâket ve helâket asrıdır.

Bu sebeple, ümmetin fitnelerden korunması ahir zamanda daha da müşkülleşmiştir.

Fitnenin ne demek olduđuna gelince...

Fitne imtihandır, belâdır, musîbettir, azaptır, sıkıntıdır, kargaşadır, anarşidir, şerdir, dalâlete ve bedbaht olmaya doğru çeken ve hidayetden uzaklaştıran diken çengelleridir.

Ölüm hayatı acılaştırır. Hayatın başındaki ilk felâkettir, ilk musîbettir, ilk belâdır, ilk azaptır, ilk sıkıntıdır.

Ölümün kendisi zaten başlı başına bir fitnedir.

Çünkü o yüzünüze cıvıl cıvıl gülümseyen, içinizi ısıtan, vücudunuza varlık neşesi katan, varlığınıza can kaynağı olan hayatınız elden gidiyor!

Bu yüzden Peygamber Efendimiz (asm) “Ölmeden önce ölünüz!” buyurmakla, “Lezzetleri acılaştırıran ölümü çok zikrediniz” emretmekle ölüme hazırlanmanın bu dünya hayatında en mühim iş olduğunu zihinlere perçinliyor!

Bu yüzden Bediüzzaman Hazretleri, ölümün getirdiği çok ciddî sorumluluğu şöyle hatırlatıyor: “Bu Cihan Harbinden daha büyük bir hadise ve bu zemin yüzündeki hâkimiyet-i âmme dâvâsından daha ehemmiyetli bir dâvâ, herkesin ve bilhassa Müslümanların başına öyle bir hadise ve öyle bir dâvâ açılmış ki, her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akılı da varsa, o tek dâvâyı kazanmak için bilâtereddüt sarf edecek. İşte, o dâvâ ise, yüz bin meşâhir-i insaniyenin ve hadsiz nev-i beşerin yıldızları ve mürşidlerinin müttefikan, Kâinat Sahibinin ve Mutasarrıfının binler vaad ve ahdlerine istinaden haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki: Herkesin, İmân mukabilinde, bu zemin yüzü kadar bağlar ve kasırlarla müzeyyen ve bâki ve daimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek dâvâsı başına açılmış. Eđer İman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek.”

Ve Bediüzzaman kaybedenlere soruyor:

“Acaba bu kaybettiği dâvânın yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?” 3

Başta ölüm korkusundan, ölüm isyanından, ölüm getiren kazalardan ve düşmanlıklardan tutun da, ölüm sekeratına, sekerat esnasında şeytan iğfaline kadar... Ölüm sonrası bedeninin bozulmasından, ruhun Münker ve Nekir'in suallerine muhatap olmasına ve kabir azabına maruz kalmasına, ardından kabirde toprağın sıkmasından, kabrin cehennem çukurlarından bir çukur olmasına kadar olan belâ ve musîbetler, sıkıntı ve darlıkların hepsi ölüm fitnesine girmektedir.

İşte insan iman vesikasını sağlam elde etmediği takdirde, ölümün getirdiği böyle fitnelere maruz kalmaktadır.

Dipnotlar:

1- Ebû Dâvud, Salât, 184, (984).

2- Buhâri, Da'avât 38, 40, 42, Cihâd 25; Müslim, Zikr 52, (2706); Tirmizî, Da'avât 71, (3480, 3481); Ebû Dâvud, Salât 367, (1540, 1541); Hurûf 1, (3972); Nesâî, İstiâze 6, (8, 257, 258).

3- Asa-yı Musa, s. 20, 21.